

Päeva Sõnum. Nr 48. 27. august ? 2. september 2017

ENESE LÄBIKATSUMINE

35 nädal: 12. pühapäev pärast nelipüha

Jumala sõna õpetab meid analüüsima iseend ja oma eluviise. Õige enesetundmine väljendub alandlikkuses, millega võetakse arm vastu üksnes Jumala kingitusena. Kiire edu ja enesekesksus halvavad inimese tegelikkusetaju. Ta kujutab ette, et suudab omast jõust Jumala tahet täita.

Meelespeetav kirjakoht: Jumal paneb suurelistele vastu, aga alandlikele annab armu! 1Pt 5:5b

Tsitaat pärineb salmist Õpetussõnad 3:34. Sama kirjakohta leiame ka Jaakobuse kirja neljanda peatükki kuuendas salmis. Miks toimib Jumal nii?

Ilmselt seepärast, et suurelised (uhked, ülbed, kõrgid, kes peavad end kõigist teistest tähtsamaks) loodavad iseenele, alandlikud aga usaldavad Jumalat ning Jumalale on meelepärane, kui teda usaldakse. Veel enam ? suurelised otsivad ülistust iseendale, alandlikud aga ülistavad Jumalat ? ning ülistus kuulub ikka ja alati õigusega Jumalale, mitte meile. "Sest mis sind siis esile tõstab? Mis sul on, mida sa ei oleks saanud? Aga kui sa selle oled saanud, mis sa siis kiitled, otsekui sa ei oleks seda saanud" (1Kr 4:7; vt ka 1Kr 1:26-31; Ilm 4:11).

Arm on Jumala heameel ja soosing meie suhtes, mida me pole ära teeninud; me vajame seda mitte ainult pääsemiseks igavesest karistusest, vaid see võimaldab meil ka elada kristlikku elu. Kogu tsitaat kehtib hästi igapäevase kristliku elu kohta, verbi olevikuvorm aga tähendab: "Jumal paneb alati suurelistele vastu, annab aga alati armu alandlikele."

Alistuge üksteisele Kristuse kartuses (Ef 5:21) ega tee midagi kiusu ega auahnuse pärast, vaid peate alandlikkuses üksteist ülemaks kui iseennast (Fl 2:3).

* * *

KUULA ISA HÄÄLT!

Pühapäev ? 27. juuli

Jeesus ütles ülempreestreile ja rahvavanemaile: "Tõesti, ma ütlen teile, tõlnerid ja hoorad saavad enne teid Jumala riiki!" Mt 21:31

Tänane kirjakoht pärineb väiksest tähendamissõnast (Mt 21:28-32), kus Jeesus jätkab oma sõnasõda religioosete juhtidega. Nii nagu paljudes teistes, on ka selles loos pisuke torkaja. Vaimulikud juhid püüdsid jätta muljet, et neile väga meeldib teha Jumala tahet. Et nemad oskavad selleks õigeid väljendeid, neil on vajalik positsioon, väljaõpe ja tunnustus - kõik, mis tõstis nad ülejäänud rahvast kõrgemale. Väliselt täitsid nad oma ülesannet fanaatilise innukusega ning nende pühendumine ei tunnistanud mingisuguseid piire. Ometi ? siis kui Jumal kõnetas neid oma sulase, prohvet Johannese läbi, ei pööranud nad sellele mingit tähelepanu ega võtnud vaevaks ka vastata.

Peale 400 aastast vaikust oli taas hüüdnud hääl mis kuulutas Jumala ligitulekut ning kutsus inimesi üles ennast tema tuleku vastu valmistama. Paljud kuulsid ja vastasid sellele üleskutsule. Ja nad ei saanud mitte ainult ristitud vaid ka jätkasid tööd, et ristimisega kaasnenud muutusi süvendada (Lk 3:10?14). Need olid inimesed, kes ametliku religiooni nõudmistele olid vastanud "ei", kuid

kuuldes kutset ehtsa ja tõelise juurde, ei kahelnud nad pingutada et leida sissepääs Jumala riiki. Kui aga religioossetele juhtidele tuli võimalus teha see viimane samm, et jõuda päralt sinna, mis nagu oleks olnud nende elu ülilm püüe ? siis keelduvad nad seda sammu tegemast.

Üks suuri kirikuskäimise ohte, on võimalus kuulda Jumala sõna, selle järele siiski toimimata ja seda oma südamesse laskmata. Ikka õnnestub meil Jumala kutset tegudele mitte tähele panna ja selle tulemusena läheb meist ka Jumalariik mööda. Usk viib tegudele aga kui usk ei too inimese ellu mingit muutust ? on see siis üldse usk? Kui palju sellest, mida pühapäeviti koguduses kuuleme, leiab rakendust meie elus tööna dala jooksul? Ehk oleks vaja rääkida vähem ja teha enam?

Ja kogu rahvas, kes teda kuulas, ja tõlneridki tunnistasid, et Jumalal on õigus, lastes endid ristida Johannese ristimisega. (Lk 7:29)

Hetk mõtiskluseks ja aruteluks: Usk mis väljendub tegudes peaks olema ja jääma meie motoks

* * *

ÕIGE OHVER ARMU SAAMISEKS.

Esmaspäev ? 28. juuli

Jumalale meelepärane ohver on murtud vaim, murtud ja purukslöödud südant ei põlga Jumal. Ps 51:19

Me teame, et tööriista, mis on katki murtud, ei saa enam kasutada ? see ei kõlba enam. Purukslöödud, see tähendab kildudeks löödud, teeb anuma või nõu kõlbmatumaks. Sellist kildudest "puslet" me ei suuda kahjuks taastada. Täna ne kirjakoht püüab edasi anda mõtet, et inimene tunneb oma kõlvatust Jumala ees. Ta olukord on lootusetu, sest ta on nagu murtud ja kildudeks löödud ese.

Just seda patust, kes tunneb oma süüd, ega näe enam ainsatki võimalust oma jõust selle taastamiseks ja pöördub Jumala poole, seda aitab ka Jumal. See ongi see moment, kui Jumal võtab meie süü meie pealt ära. Seda murtud südame ohvrit võib tuua ka kõige vaesem inimene. Veel ei ole Jumal neid ära lükanud, kelle südames on ehtne kahetsus.

Ohverdage õiguse ohvreid ja lootke Issanda peale! (Ps 4:6) Jumal olgu meile armuline

ja õnnistagu meid; ta lasku oma pale paista meie peale. (Ps 67:2) Aga tõlner seisis eemal ega tahtnud silmigi tõsta taeva poole, vaid lõi endale vastu rindu ja ütles: "Oh Jumal, ole mulle patusele armuline!" (Lk 18:13)

Hetk mõtiskluseks ja aruteluks: Kas vajad uut uut algust? See on võimalik! Palu, et Püha Vaim võiks tulla ja uuendada su olukorra.

* * *

ÕIGE SUHE

Teisipäev ? 29. august

Iiob vastas Issandale ja ütles: "Seepärast ma olen jutustanud, millest ma pole aru saanud, asjadest, mis mulle on imelikud ja mida ma ei mõista." Ii 42:3

Hämmeldunud, kurnatud ja ülestõstetud Iiob suudab viimaks midagi Jumalale vastata. Jumala imelise ligiolu valguses ei suuda Iiob teha muud, kui tunnistada oma väärtusetust. Ta tajub, et õigeksmõistmine on palju vähem oluline kui tema suhe Kõigevägevamaga. Kõik, mida Iiob nüüd teha soovib, on olla alandlik ja näidata oma kurbust. Vale ei olnud kaebamine ega oma süütuse rõhutamine, kuid oma õiguste nõudmine oli loonud barjääri tema ja Jumala vahel. Ühestki kannatusest ega kaotusest pole hullem mitte omada suhet Jumalaga. Kui Iiob teeb korda oma suhte Jumalaga, siis lähevad korda ka muud suhted. Iiob palvetab oma trööstijate eest ja pidutseb oma vanade sõpradega. Kui kogetakse Jumala andestust, on lihtsam andestada ka oma vaenlastele. On suurepärase, et Iiobi rikkused taastati mitmekordselt.

Usk, mis aktsepteerib kannatust, on üllas, aga kui ülistatakse kannatust kui pühendumuse kõrgeimat astet, ollakse valel teel. Iiobi taastatud rikkus ei tõesta ka, et Jumal õnnistab materiaalselt kõiki, kes on ustavad. Jumala soosing on Tema valik, kuid Ta armastus meie vastu on igavene.

Kes on see, kes mõistmatute sõnadega tahab varjutada minu nõu? (Ii 38:2) Palju oled sina, Issand, mu Jumal, teinud imetegusid ja mõelnud mõtteid meie kohta; ei ole kedagi sinu sarnast.

Kui ma hakkaksin neid kuulutama ja neist kõnelema, siis oleks neid rohkem kui jõuab ära lugeda (Ps 40:6).

Hetk mõtiskluseks ja aruteluks: Iiobi loost ei saa õppida ainult seda, et kannatlikkus on suur voores ja kannatused ei ole alati patu tagajärg. Tuleb õppida ka, mida Iiob õppis: pole oluline, kui suured on eksimused või kannatused, mitte miski ei ole tähtsam kui õige suhe Jumalaga. Kui sul on miski on selles suhtes vale, siis tee see korda.

* * *

MEIE KAHENE LOOMUS

Kolmapäev ? 30. august

Ma ei mõista ju, mida ma teen: sest ma ei tee seda, mida tahan, vaid ma teen, mida vihkan. Kui ma aga teen, mida ma ei taha, siis ma mõõnan, et Seadus on hea. Rm 7:15,16

Niipea kui me võtame vastu Kristuse, algavad meie elus probleemid. Paljud asjad, mis seni ei omanud mingit tähendust, muutuvad oluliseks. Me hakkame märkama inimest enda kõrval. Me näeme, kui katkised oma hingelt oleme meie ise ja inimesed meie juures ja ümber. Meie hinge lööb valu armastuse pärast ja meid haarab soov teha head. Kuid head teha pole kerge, heategu võib saada karistatud. Ja nii toimub meie sees võitlus meie kahe loomuse -vaimse ja lihaliku vahel. Seetõttu leiamegi end väga vastuolulisest olukorrast.

Kindlasti oleme samasugust olukorda läbi elanud ja endalt küsinud, miks see nõnda on. Kas mul on ehk vähe usku või on siis Jumal mind maha jätanud? Sellises olukorras võime endid liigagi kergesti sundima hakata sunniviisilistele heategudele, mis kiiresti laastavad meie hinge. Kuid mida teha? Paulus ütleb: "Aga tänu olgu Jumalale meie Issanda Jeesuse Kristuse läbi! Niisiis, ma teenin mõistusega küll Jumala Seadust, kuid oma loomusega patu seadust." (Rm 7:25)

Sest lihalik loomus himustab Vaimu vastu ja Vaim lihaliku vastu, need on teineteise vastased, nii et teie ei saa teha seda, mida tahaksite. Gl 5:17

Hetk mõtiskluseks ja aruteluks: Meie patu pimeduses, murrab Sinu valgus läbi kui koidik, ja Su tervendav vägi tõuseb üles lunastuseks!

* * *

ARMU TUNNISTAMISE TÄHTSUS

Neljapäev ? 31. august

Issand, ava mu huuled, et mu suu kuulutaks Sinu kiidetavust! Ps 51:17

Kuningas Taavetit hirmutab tema patu suurus. Talle tundub, nagu peaks ta vaikima ja oma elu suurest veast mitte rääkima, katsuma seda unustada, siis unustavad ka teised. Võib see ju mõnele isegi kahjuks tulla ja Jumala nimele häbi teha. Sellepärast ta palub: Issand, ava mu huuled, et mu suu kuulutaks Sinu kiidetavust!

Taavet mõistab, et kui Jumal ise need teeb kõlbavaks, nagu Jesaja huuled, siis võib ta rääkida, kartmata, et ta tunnistas kellelegi kahju teeks. Vastasel korral nagu psalm 50:16 loeme, pole õelal luba jutustada Jumala seadmisi. Taavet tohib seda teha vaid Jumala loal. See, kelle suu Jumal avab, võib tunnistada ka oma süüd Jumala ülistuseks.

Mida kõik see meie muldne suu võib teha! Jaakobuse kirjust loeme, et see võib teha kurja ja võib teha ka head (Jk 3 ptk). Tundes, et Jumal on ta huuled selleks puhastanud, tahab Taavet jutustada ja kuulutada, ta tahab seda teha ka lauluga.

Minu suu on täis sinu kiitust ja su ülevust kogu päeva. (Ps 71:8)

Hetk mõtiskluseks ja aruteluks: Kiitke ja tänage meie Jumalat, et Ta meile õiget usku annab.

* * *

KAHETSEJA PALVE PÄRAST PATU NÄGEMIST JA TUNNISTAMIST

Reede ? 1. september

Loo mulle, Jumal, puhas süda, ja uuenda mu sees kindel vaim! Ps 51:12

Taavet oli hingeliselt murtud ja tundis, et ta luud-kondid olid "puruks lõõdud". Lootust loomulikult paranemiseks ei olnud, vaid vaja Jumala lootvat jõudu. Oli vaja, et Jumal parandaks ta rikutud südame ja looks temas uue taevase elu.

Seal, kus patt on teinud oma hävitustöö, peab appi tulema Looja vägi. Iseenesest olukord ei parane. Uus pidi olema puhas. Taavet oli kaotanud usalduse oma vana petise südame vastu. Ta ei palunud, et Jumal teeks ta vana südame puhtaks, vaid oli vaja uut ja puhast südant.

Me peaksime paluma, et Jumal looks meile uue südame ja uuendaks seda uut iga päev, et vana võitu ei saaks.

Niisiis, kui keegi on Kristuses, siis ta on uus loodu, vana on möödunud, vaata, uus on sündinud. (2Kr 5:17) Sest ei ümberlõikamine ega ümberlõikamatus ole midagi, vaid uus loodu. (Gl 6:15) Sest meie oleme tema teos, Kristuses Jeesuses loodud heade tegude tegemiseks, nii nagu Jumal on juba enne meile seadnud, et me teeksime seda. (Ef 2:10)

Hetk mõtiskluseks ja aruteluks: Kui oled kellegi vastu eksinud, palu täna temalt andeks. Ja kui sul pole enam võimalik selle inimesega kohtuda, siis toetu Taaveti laulule ja loole teades, et võime Jumalalt vastu võtta andestuse hoolimata kõigest.

* * *

ALLES PÄRAST JUMALALE VAATAMIST JULGEME ÖELDA,

MIDA ARVAME OMA PATUST

Laupäev ? 2. september

Vaata, süüteo olen ma sündinud ja patust olen ma saanud. Vaata, Sul on hea meel tõest, mis asub südame põhjas, ja salajas annad Sa mulle tarkust teada. Ps 51:7,8

Nüüd avastas Taavet midagi uut: ta ei tunnetanud ainult patu üksiktegusid, vaid ka seda, et temas on patune loomus. Tunnetab, et süü on sügavam üksiktegudest, need aitasid ainult avastada ta patuse olemuse. Üksikteod tundusid ojana, aga kogu olemus ? allikana. Juba see allikas oli rikutud ja mitte ainult oja, sest loomuses oli mingi poolehoid halvale.

Juba vanemad olid patused. See pole süü veeretamine pärivusele, vaid süü ulatuse nägemine. Nii ulatub see tagasi esimese inimese ? Aadamani. "Sellepärast, nii nagu üheainsa inimese kaudu on patt tulnud maailma ..." (Rm 5:12).

Jõuamegi välja pärispatuni. Tänapäeval ei taheta sellest küll palju kuulda, tundub see ju ülealusena, olgugi et sellest räägitakse juba Uues Testamendis. on ju "pärispatt" usuteaduses sama mis "pärivus" teaduslikus keeles. Nii nagu pärivus on salgamatu, nii ka pärispatt.

Lapsed ei ole teadlikult pattu teinud ja sellepärast ei nõuta neilt ka armu teadlikku vastuvõtmist. Nad saavad õndsaks Kristuse üldise lunastuse kaudu.

Kes võib roojasest teha puhta? Mitte keegi! (Ii 14:4) Me kõneleme Jumala saladusse peidetud tarkusest, mille Jumal on ette määranud meie kirkuseks enne ajastuid (1Kr 2:7).

Hetk mõtiskluseks ja aruteluks: Kas me tunnistame iga päev, kes me oleme Jumalale ja kes on Jumal meile?

* * *

PIIBLIKURSUS "PIIBLI PÕHIMÕISTEID"

"Piibel, pühalikult Pühakirja nime kandev raamat, on praegugi paljude rahvaste vaimuilma kujundaja. Tema sisu on sügavamalt vaadates pärit igavikust ja aegades läbi- ja üleulatava Sõna. See on igavene niikaua, kui Jumala loodud ja kujundatud maailm kestab ja inimene eneses kannab kustumatud igatsust osaduse järele Jumalaga." Johan Köpp

III. PÜHA VAIM

Jumala vastus patule

Kuna inimene oma hävingu vastu ei soovi omaks võtta Jumala pakutud vastust, siis ta püüab päästmist saavutada inimlike vahenditega.

Inimene püüdleb eneseõiguse poole, kusjuures tegelikult ta peaks saama Jumala õiguseks (1Kr 5:21; Js 64:6).

Inimene püüab ennast muuta, kusjuures ta vajab hoopis uuestisündi (Tt 3:5).

Inimene püüab pöörata elus uue lehekülje, kusjuures ta peaks pöörama ümber kogu elu (Jh 10:10).

Inimene püüab õigeks saada käsu kaudu, kuid ta peaks õigeks saama usu läbi Jeesusesse Kristusesse (Gl 2:16).

Inimene püüab puhtaks pesta vana inimese, kuid ta peaks saama uueks inimeseks Kristuses (Ef 4:24).

Inimene püüab saada päästetud heade tegude kaudu, kuid ta vajab päästmist Jumala armust (Ef 2:9).

Ainult vastus inimese hävingule on Jumala Poeg, kes sai patuks ristil meie eest. Ainus vahend selle vastuse omandamiseks on usk temasse kui isiklikku Päästjasse (Jh 20:30,31).